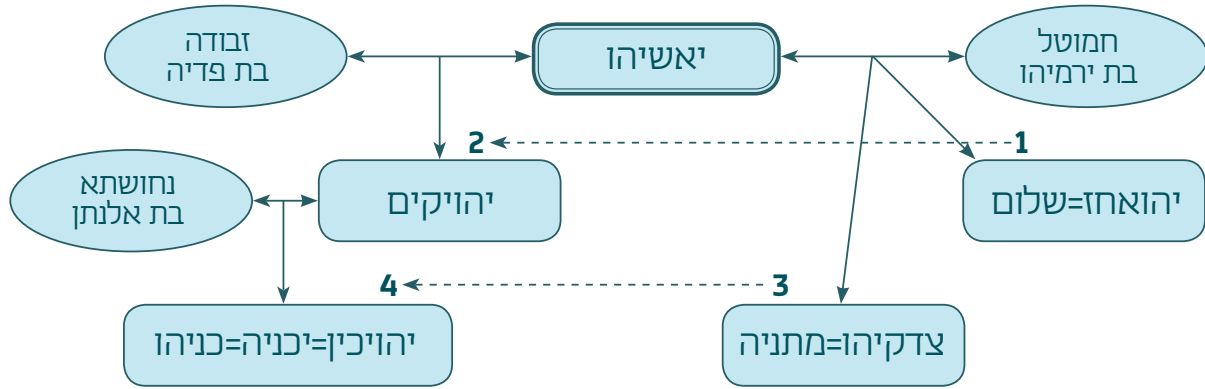

קורות המלכים האחרונים בממלכת יהודה

(מל"ב כ"ב-כ"ה; דבה"ב ל"ד-ל"ו; ירמיהו כ"ב-כ"ג)

שנת 8 למלכותו החל לדרוש את ה' (כנראה אצל צפניה הנביא)	י	-640
שנת 12 למלכותו החל במהפכת הטהרה	א	
שנת 13 למלכותו – תחילת נבואות ירמיהו	ש	
שנת 18 למלכותו, שנת יובל, נמצא ספר הברית, והמהפכה קיבלה דחיפה עצומה	י	-622
שנת 31 למלכותו נהרג בקרב במגידו נגד פרעה נכו	ה	
	ו	
שנת 3 חודשים, גולה למצרים ע"י פרעה ומת שם	יה	-609
	וא	
	חז	
שנת 4 למלכותו קרב כרכמיש, בבל גוברת על מצרים ועולה על במת המעצמות	י	
שנת 4 למלכותו קרב כרכמיש, בבל גוברת על מצרים ועולה על במת המעצמות	ה	-605
משנת 5 למלכותו משועבד למלכות בבל 3 שנים	ו	
	י	
שנת 8 למלכותו מורד בנבוכדנצר	ק	
	י	
	ם	
שנת 11 למלכותו מת בהתגשות עם בבל, גלות ראשונה לבבל (דניאל וחבריו)	י	-597
	וי	
שנת 3 חודשים, גולה לבבל – גלות החרש והמסגר	כי	
יושב בכלא הבבלי ומשוחר ע"י אוויל מרוזך בשנת 37 לגלותו.	ן	
מצאצאיו יקום זרובבל בן שאלתיאל מנהיג שיבת ציון.	ן	
שנת 4 למלכותו מתכנן מרד אזורי נגד בבל	צ	
שנת 5 למלכותו מתחילה נבואת יחזקאל בבבל	ד	
שנת 9 למלכותו מורד בבבל	ק	
הבבלים עולים על ירושלים, וירושלים נתונה במצור	י	
שנת 11 למלכותו חורבן העיר והמקדש, גלות בבל	ה	
		-586

רצח גדליה בן אחיקם, הירידה למצרים

כשירמיהו ויחזקאל מדפדפים ב"אלבום" משפחת מלכי יהודה – מהי מסקנתם? | אלקנה שרלו elkansh@gmail.com

"בשניים באדר 597 – נכנעה ירושלים וגלה יהויכין. כך אנו למדים מהכרוניקה הבבלית הנקראת על שם וייזמן, המודיעה על מאורע זה:

"בשנה השביעית בחודש כסלו קבץ מלך אכד (כינוי ארכאי נמלץ של מלך בבל) את חילו וילך אל ארץ חת (כינוי ארכאי נמלץ של סוריה וארץ ישראל) ויחן על עיר יהודה (הכוונה לירושלים),

ובחודש אדר בשני בו לכד את העיר ואת המלך תפס. מלך כלבבו המליך בקרבה ואת מסה הכבד הוליך בבלה".
ע"י המאורע הזה נתפלג יהודה לשניים...

(מתוך פתיחת מאמרו של פרופ' יהודה אליצור "שני נביאים מול ארבע מפלגות – ירמיהו ויחזקאל בימי גלות יהויכין")

1

מכות כ"ד:

אמר ר' יוסי בר חנינא: ארבע גזירות גזר משה רבינו על ישראל, באו ארבעה נביאים וביטלום. משה אמר "פוקד עון אבות על בנים", בא יחזקאל וביטלה "הנפש החוטאת היא תמות".

2

הראי"ה (אגרת רפג):

יחזקאל בעת התמוטטות האומה ראה, שהפירוד הרוחני (בין הדורות) יפה לה, הרושם שחשבון העבר יהיה נפסק מפעולתו, אע"פ שבעל כרחו יפסקו ע"י זה ג"כ כמה חמודות סגוליות באיזה ערך, כי יש יחס גדול להסגולה עם שימת הלב הרצונית. אבל כך דורש המצב, וכשצדיק גוזר גזירה מקיימים אותה מן השמיים, והמסילה החדשה נסללת היא אז בכל מירוץ חיי האומה לעמוד כל יחיד על השלמת נפשו, ומהרסיסים הללו מתקבץ אח"כ הרכוש הכללי, החוזר ומתקשר לחטיבה אחת.

3

שיר השירים רבה ה':

"חפו ממתקים" –

כתיב (יחזקאל לג, יא): "חיי אָנִי נָאִם ה' אֱלֹהִים אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע" וגו' – יֵשׁ לָךְ חַף גְּדוֹל מְתוֹק מְזָה?

(יחזקאל יח, לב): "כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאִם ה' אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ וְחִיו" – יֵשׁ לָךְ חַף גְּדוֹל מְתוֹק מְזָה?

"וּבְשׁוֹב רָשָׁע מִרְשָׁעוֹ וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת וּנְפִשׁוֹ יַחֲיֶה" – יֵשׁ לָךְ חַף גְּדוֹל מְתוֹק מְזָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ וּבִלְבָד בְּתוֹקָה עַל הָרְאשׁוֹנוֹת.

הֲאֵא כִּיצַד? תִּנּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: הֲרִי שְׁהִיָּה אָדָם רָשָׁע גְּמוּר כֹּל יָמָיו וּבְסוּף וַעֲשֶׂה צְדִיק גְּמוּר, עָלְיוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר (יחזקאל לג, יב): "וְרָשָׁעֵת הָרָשָׁע לֹא יִכְשֹׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ מִרְשָׁעוֹ" וגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: וְלֹא עוֹד אֶלְאָ שְׁכָל עֲבָרוֹת שְׁעָשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹנֶה אוֹתָן לֹא זְכוּת, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים מה, ט): "מִרְ וְאֶהְלוֹת קְצִיעוֹת כֹּל בְּגִדְתֶיהָ" – כֹּל הַבְּגִידוֹת שֶׁבְגִדְתָּ בִּי, הֲרִי הֵן כְּמוֹר וְאֶהְלוֹת לְפָנַי.

4